

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 34Odi/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125201627
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lukáš Petrek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2125201627.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom Mgr. Lukášom Petrekom v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Doláková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/XX, C., o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

I. Zrušuje sa oddĺženie žalovaného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/XX E., C., na základe Uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 24OdK/42/2024 zo dňa 10.07.2024, ktorým súd zbavil žalovaného všetkých dlhov v rozsahu v akom neboli uspokojené v konkurze.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 06.03.2025 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zrušil oddĺženie dlžníka - žalovaného. V žalobe uviedol, že žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer, keď pri podaní návrhu naplnil zákonné predpoklady „nepoctivého zámeru“ podľa § 166g ods. 2 písm. c) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“) (neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu), § 166g ods. 2 písm. f) ZKR (dlžník nebol platobne neschopný), § 166g ods. 2 písm. h) ZKR (mal snahu poškodiť svojho veriteľa) a najmä zo správania žalovaného po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností podľa ust. §166g ods. 1 ZKR. Žalovaný nebol v čase podania návrhu platobne neschopný. Žalovaný bol v čase vyhlásenia konkurzu zamestnanou osobou (SZČO) s príjmom postačujúcim na hoci len čiastočnú úhradu pohľadávky žalobcu, prípadne aj ostatných veriteľov. Zo svojho príjmu mohol v malých mesačných dávkach vo výške 20 – 30 eur uspokojovať pohľadávku žalobcu a ostatných veriteľov a tým prejaviť úprimnú snahu riešiť svoj dlh a preukázať svoj poctivý zámer. Žalovaný však namiesto toho využil inštitút oddĺženia a zbavil sa všetkých svojich dlhov. Žalobca tiež uviedol, že pred podaním žaloby o zrušenie oddĺženia zaslal žalovanému výzvu na preukázanie poctivého zámeru, ktorou vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky. Žalovaný napriek výzve neprejavil nielenže úprimnú snahu riešiť svoje dlhy, ale žiadnu snahu a na výzvu žalobcu nereagoval. Žalobca má dôvodnú pochybnosť o platobnej neschopnosti žalovaného. Zákon definuje platobnú neschopnosť fyzickej osoby ako stav, kedy fyzická osoba nie je schopná plniť 180 dní po lehote aspoň jeden splatný záväzok. Platobná neschopnosť musí byť stavom objektívnym a trvalým. Za platobnú neschopnosť nemožno považovať stav, kedy dlžník odmieta hradiť svoj dlh. Žalobca zároveň podotýka, že na platobnú neschopnosť dlžníka nemožno nazeráť len z čisto formálneho hľadiska, teda z hľadiska naplnenia zákonných znakov platobnej neschopnosti v zmysle ust. § 3 ods. 2 ZKR, nakoľko splnenie týchto formálnych znakov môže dlžník sám svojím aj možným úmyselným konaním navodiť, aj keď skutočný stav platobnej neschopnosti dlžníka

vďaka príjmu dlžníka, nezodpovedá. Je nesprávne len na základe nepreukázaného vyhlásenia dlžníka hovoriť o platobnej neschopnosti, avšak je nevyhnutné preskúmať a dostatočným spôsobom preveriť skutočnú majetkovú situáciu dlžníka v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok. Žalobca zastáva názor, že zo strany dlžníka bol stav platobnej neschopnosti spôsobený samotným konaním žalovaného, keď tento prestal splácať svoje dlhy nie z dôvodu objektívnej nemožnosti, nakoľko dosahoval príjem, ale z vlastného subjektívneho rozhodnutia. Z uvedených dôvodov sa jedná o zneužitie inštitútu oddĺženia a o zjavné zneužitie práva. Žalobca má za to, že žalovaný sa len snažil využiť právnu úpravu, primárne orientovanú na osoby, ktoré vlastnia málo majetku a majú nízke príjmy. Takouto osobou žalovaný nie je. Ak by mal žalovaný so stabilným príjmom skutočne poctivý zámer a úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností, naďalej by riadne splácal svoje záväzky veriteľom, prípadne by využil inštitút splátkového kalendára (§ 168 a nasl. ZKR), ktorý má na vymáhateľnosť pohľadávok rovnaký právny účinok ako konkurz, avšak pri tomto spôsobe oddĺženia dochádza vždy k aspoň čiastočnému uspokojeniu veriteľov. Žalovaný má a mal pravidelný príjem, ktorý je základnou podmienkou na povolenie splátkového kalendára. Je zrejmé, že predpokladom poctivého zámeru žalovaného je, okrem iného, aj úprimná snaha žalovaného riešiť, po podaní návrhu, svoj dlh v rámci svojich možností. Z konania žalovaného takáto snaha nevyplýva. Oddĺženie je pre určitú skupinu ľudí jedinou možnosťou, ako sa vymaniť z tzv. dlhovej pasce, do ktorej sa dostali či už vlastným pričinením alebo pre okolnosti, ktoré nevedeli ovplyvniť. Oddĺženie však nemožno považovať za spôsob, ktorým sa ktorýkoľvek dlžník môže zbaviť svojich záväzkov voči veriteľovi. Žalobca má za to, že právna úprava oddĺženia nie je určená na ochranu dlžníkov, ktorí sa úmyselne vyhýbajú úhrade svojich záväzkov aj za situácie, keď ich príjem a sociálne a rodinné podmienky splatenie týchto záväzkov umožňujú. Žalovaný po vyhlásení konkurzu nevykonával v prospech žalobcu žiadne úhrady svojho záväzku napriek tomu, že sa u žalovaného nijako nezmenili žiadne okolnosti. Je preukázaný nepoctivý zámer žalovaného, keď tento po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok žiadnym spôsobom neprejavil úprimnú snahu riešiť svoje dlhy v medziach svojich možností a naplnil tak skutkovú podstatu nepoctivého zámeru, keď neprejavil úprimnú snahu riešiť svoje dlhy.

1.1 Žalobca k žalobe pripojil nasledovné listiny: Zmluva o splátkovom úvere zo dňa 11.09.2017; Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere; Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN); Výpis z Prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2023; Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2023; Žiadosť o preukázanie poctivého zámeru a komunikáciu s veriteľom z 5.2.2025; Životopis dlžníka, aktuálna životná situácia a zoznam spriaznených osôb; Dôvodová správa k zákonu, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 7/2005 Z. z.; rozsudok Mestského súdu Bratislava III sp. zn. B1-31Odi/9/2022 z 13. decembra 2023; rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 36Odi/1/2019 z 6. novembra 2019; rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoKR/23/2020 z 4. decembra 2020; rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 2Odi/2/2021 zo 7. októbra 2021.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a neuviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, uznesenie podľa ustanovenia § 167 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) bolo žalovanému doručené dňa 29.07.2025 v zmysle § 116 ods. 2 CSP, predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené dňa 08.10.2025, pričom na pojednávanie vo veci sa nedostavil a neospravedlnil svoju neprítomnosť. Súd vec preto prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 7.11.2025 v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, žalobcu a žalovaného.

3. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní a súhlasil s tým, aby sa pojednávanie nariadené na deň 07.11.2025 konalo v ich neprítomnosti. Žalobca trvá na podanom návrhu ako aj doterajších vyjadreniach. Dlžníka, v ktorého majetkových možnostiach je schopnosť platiť nájom vo výške 1400 eur, nemožno pokladať za platobne neschopného. Podotkol, že žalovaný je pasívny, nevyjadril sa k podanej žalobe a dokonca si podanú žalobu ani neprevzal, na základe ktorej skutočnosti možno odvodiť zámer žalovaného. Žalobca žiada, aby súd zrušil oddĺženie žalovaného aj pre jeho pasivitu, ktorá svedčí o jeho neúprimnej, či žiadnej snahe riešiť jeho dlhy.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to - žalobou a ostatnými podaniami a k nim pripojenými listinami, s obsahom spisu tunajšieho súdu 24OdK/42/2024 ako i s obsahom celého spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

5. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 24OdK/42/2024 súd zistil, že súd uznesením č. k. 24OdK/42/2024-12 z 10. júla 2024 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: A. B. a ustanovil správcu JUDr.

Miroslav Michalička, so sídlom kancelárie Halenárska 18, Trnava, IČO: 42 155 118, značka správcu: S1398. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 138 dňa 18.07.2024, t. j. účinky vyhlásenia konkurzu nastali dňa 19.07.2024.

6. Z predloženého podania žalovaného onačeného ako „Životopis dlžníka, aktuálna životná situácia a zoznam spriaznených osôb“ súd zistil, že žalovaný pri opise aktuálnej životnej situácie uviedol, že „Bral som si úver na podnikanie v 2017, 2018 na mňa prepísali rodinnú firmu, všetko fungovalo až prišla covid pandémia a moje prevádzky ostali zatvorené 2 roky. Vznikli mi dlhy obrovské a už aj exekúcie. Nevedel som sa cez covid zamestnať a tak som nemal na poplatky. Som na Úrade práce, žena je so synom na materskej, náš príjem mesačne je cca 400 eur a výdavky máme ďaleko vyššie. Bývame u mojich rodičov, ktorí nám pomáhajú, inak by sme boli na ulici. Osobný bankrot by mi veľmi pomohol. Výdavky: strava, nájomné 1 400 eur. Pomáhajú nám s tým rodičia.“

7. V zozname veriteľov žalovaný uviedol veriteľov: 365 bank, a.s.; Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky; Forespo Budatínska, a.s.; Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky; O2 Slovakia, s.r.o.; Orange Slovensko, a.s.; Slovak Telekom, a.s.; Slovenská konsolidačná, a.s.; Slovenská sporiteľňa, a.s.; Sociálna poisťovňa; Všeobecná zdravotná poisťovňa.

8. Z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni z 15.05.2025 za obdobie máj 2023 až máj 2025 súd zistil, že žalovaný je zamestnaný v spoločnosti FRANKNITTI s.r.o. od 01.11.2024 od a jeho vymeriavací základ za november 2024 predstavoval sumu vo výške 90,51 eur, za december 2024 predstavoval sumu vo výške 94,82 eur, za január 2025 predstavoval sumu vo výške 107,87 eur, za február 2025 predstavoval sumu vo výške 93,80 eur, za marec 2025 predstavoval sumu vo výške 98,49 eur a za apríl 2025 predstavoval sumu vo výške 103,18 eur.

9. Podľa ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

10. Podľa ustanovenia § 166g ods. 1 ZKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, pokračoval vo výkone podnikateľskej činnosti alebo inej obdobnej činnosti alebo začal podnikáť, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

11. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu, f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.

12. Predpokladom úspešnosti žaloby o zrušenie oddĺženia je, že veriteľ v zmysle § 166f ods. 1 ZKR preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Dôkazné bremeno spočíva na veriteľovi, ktorý v spore o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka tento musí preukázať, pričom kritériá pre určenie nepoctivého zámeru sa týkajú najmä ekonomického správania dlžníka pred podaním návrhu na oddĺženie a po jeho podaní. Skutočnosť, že v spore o zrušenie oddĺženia má dôkazné bremeno veriteľ, vyplýva aj z obsahu zákonného ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR. Povinnosť veriteľa preukázať nepoctivý zámer dlžníka znamená, že dotknutý veriteľ, t. j. žalobca musí uviesť konkrétne tvrdenia prečo má zato, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer a súčasne musí tieto tvrdenia podprieť dôkazmi, t. j. preukázať.

13. V konaní nebolo sporné, že Okresný súd Trnava uznesením zo dňa č. k. 24OdK/42/2024-12 z 10. júla 2024 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 138 zo dňa 18.07.2024 vyhlásil konkurz na majetok žalovaného, ustanovil správcu a oddlžil dlžníka tak, že ho zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Účinky vyhlásenia konkurzu nastali dňa 19.07.2024.

14 Žalobca v prejednávanej veci odôvodňoval nepoctivý zámer žalovaného s poukazom na skutočnosť, že nebol v čase podania návrhu platobne neschopný tak ako to vyhlásil v návrhu na vyhlásenie konkurzu, pričom tento je zamestnanou osobou (SZČO) a zo svojho príjmu mohol v malých mesačných dávkach uspokojovať pohľadávku žalobcu a ostatných veriteľov. Súd uvádza, že samotná existencia príjmu žalovaného neznamena a rovnako ani schopnosť platiť nájom vo výške 1 400 eur (pozn. súdu: v skutočnosti ide o výdavky na stravu a nájom vo výške 1 400 eur), že tento spĺňa podmienku platobnej schopnosti a to aj vzhľadom na výšku pohľadávky žalobcu, iných záväzkov a existencie finančného majetku. Súd poukazuje na to, že žalovaný v zozname veriteľov uviedol 11 veriteľov. Žalobca nepreukázal vzhľadom aj na príjem žalovaného zistený z lustrácie Sociálnej poisťovne, že žalovaný mohol uhrádzať dlh žalobcovi v ním uvádzanej sume 20 až 30 eur bez toho, aby zároveň plnil dlhy aj ostatným veriteľom. Vzhľadom na opísané pomery žalovaného nemá súd za to, že žalovaný bol schopný plniť svoje záväzky a to aspoň čiastočne. Žalobca tak nepreukázal existenciu platobnej schopnosti žalovaného. Zároveň zo žiadneho skutkového tvrdenia žalobcu nie je možné vyvodiť ním tvrdený záver, že žalovaný neuviedol dôležitú informáciu a mal snahu poškodiť svojho veriteľa, teda žalobcu. Podľa názoru súdu žalobca v tomto smere nielenže neunesol dôkazné bremeno na preukázanie uvedeného, ale najmä porušil svoju povinnosť substancovane tvrdiť.

15. Pre konania začaté v zmysle ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR podporne platia ustanovenia CSP (§ 196 ZKR), ktorý sporové konanie konštituuje ako konanie dôkazné, čo znamená, že stranu sporu v konaní zaťažuje povinnosť tvrdenia a povinnosť na preukázanie svojich tvrdení predložiť dôkazy osvedčujúce ich pravdivosť. Ustanovenie § 185 CSP je vyjadrením princípu formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu, táto patrí procesným stranám. Ak strana nesplní povinnosť predložiť dôkazy spôsobilé preukázať pravdivosť jej tvrdení, dostáva sa do procesnej situácie neunesenia tzv. dôkazného bremena, kedy súdu neostáva iné len na okolnosti a skutočnosti, ktoré neboli riadne preukázané, neprihliadať. Súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania.

16. Keďže sa žalovaný k žalobe nevyjadril a nezúčastnil sa ani pojednávania dňa 07.11.2025, pričom svoju neúčasť neospravedlnil, neuviedol v konaní žiadne vlastné skutkové tvrdenia, z ktorých by vyplývala existencia jeho poctivého zámeru v tom, že by po podaní návrhu na oddĺženie vynaložil aspoň snahu realizovať úkony smerujúce k plneniu záväzkov, súd tak nemal preukázanú existenciu poctivého zámeru podľa ustanovenia § 166g ods. 1 ZKR. Z ustanovenia § 166g ods. 1 ZKR vyplýva, že pokiaľ dlžník po podaní návrhu vynaloží úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, má vždy poctivý zámer; preto pokiaľ žalovaný v konaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by svedčili o jeho úprimnej snahe svoj dlh riešiť, platí, že žalovaný poctivý zámer pri využití inštitútu oddĺženia nemal. Žalovaný po vyhlásení konkurzu žiadnym spôsobom nekontaktoval žalobcu za účelom riešenia svojho dlhu, naopak žalobca ako veriteľ kontaktoval žalovaného pred podaním žaloby so žiadosťou o preukázanie poctivého zámeru, avšak bez akejkoľvek reakcie žalovaného. Uvedené tak spochybňuje poctivý zámer a úprimnú snahu žalovaného uspokojiť veriteľov a riešiť svoj dlh. S poukazom na uvedené súd žalobe žalobcu vyhovel a zrušil oddĺženie žalovaného pre nepoctivý zámer podľa § 166g ods. 1 ZKR.

17. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa ustanovenia § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP žalobcovi ako procesne úspešnej strane konania priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Trnava. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).